

Bakalářská práce je zaměřena na zmapování systému služeb, které jsou nabízeny rizikovým dětem a mládeži, jejich strukturaci do kategorií prevence a sjednocení terminologie užívané pro různé typy služeb. Cílem, kromě zmapování současného stavu, bylo najít v systému možnosti dalšího rozvoje a místa, kde na sebe služby nenavazují.

V jednotlivých úrovních prevence jsou v práci popsány názvy typů služeb, jejich cíl, stručný popis a komentář k jejich efektivitě, rizikům a významu.

Teoretická východiska práce jsou doplněna hypotézami o informovanosti rodičů a učitelů dětí ve věku 6-18 let o dostupných službách, o jejich zkušenostech s nimi a o ochotě se na odborné služby obracet a využívat je. Informace od rodičů a učitelů byly zjišťovány formou dotazníku.

Během tvorby teoretické části práce se opakovaně ukazovalo, že používání nejednotné terminologie zhoršuje dostupnost služeb a přehled laické i odborné veřejnosti o nich. Této nepřehlednosti napomáhá i nejednotná koordinace systému, tím není k dispozici povědomí, kam se pro informace o službách obrátit. K roztržitosti přispívá i dělení primárně preventivních aktivit na prevenci užívání návykových látek a na prevenci sociálně nežádoucích jevů. Služby terciární prevence jsou málo specificky zaměřeny na cílovou skupinu dětí a mládeže, zdá se vhodné rozvíjet odbornou diskusi na potřebnost specifických služeb.

Důležitým prvkem, který se v teoretické části prokázal, je fakt, že ačkoli se u některých typů služeb neprokázala jejich efektivita, nebo ač jsou jejich východiska v přímém rozporu se standardy odborné způsobilosti, tyto programy jsou nadále finančně podporovány a rozvíjeny (jedná se například o hromadné přednášky o účincích návykových látek).

Z praktické části práce vyplynula malá informovanost rodičů o možnostech využívání odborných služeb při řešení rizikového chování dětí. Rodiče je efektivní informovat zejména přes školy a dětské lékaře.